

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/406/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115225467
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8115225467.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: CRIF - Slovak Credit Bureau, s.r.o., so sídlom Malý trh 2/A, 811 08 Bratislava, IČO: 35 886 013, zastúpený: Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Mlynské Nivy 49, Bratislava, p r o t i žalovanej: R. V., O.. XX.X.XXXX, V. X. Š., F. XX, o zaplatenie 475,61Eur a prísl. takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Účastníci n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou zo dňa 8.10.2015 sa domáhal zaplatenia sumy 530,89 Eur, zmluvného úroku vo výške 10,85% ročne zo sumy 475,61 Eur od 28.3.2014 do zaplatenia a úroku z omeškania za to isté obdobie a z tej istej sumy vo výške 8,25% ročne. Nárok uplatnil zo zmluvy o kontokorentnom úvere uzavretej 10.9.2003 medzi jeho právnym predchodcom - Slovenskou sporiteľňou a.s. a žalovanou, ktorou bol žalovanej poskytnutý kontokorentný úver vo výške 331,94 Eur. Keďže žalovaná nedodržiavala podmienky splácania úveru, listom zo dňa 1.3.2013 Slovenská sporiteľňa a.s. využila právo vypovedať zmluvu. Žalovaná suma predstavuje istinu úveru 475,61 Eur, kapitalizovaný riadny úrok 0,13Eur, debetný úrok z nepovoleného prečerpania 29,84 Eur a úrok z omeškania 25,31 Eur vyčíslený od 1.dňa omeškania žalovanej so splácaním do dňa postúpenia pohľadávky t.j. do 27.3.2014. K postúpeniu pohľadávky na žalobcu došlo zmluvou dňa 27.3.2014.

Žalovaná sa doposiaľ k žalobe nevyjadrila, aj keď táto jej bola doručená ešte dňa 24.11.2015.

Vzhľadom na to, že jedná sa o drobný spor, súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania s poukazom na § 115a ods. 2 O. s. p.

Podľa § 115a ods. 2 O. s. p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O. s. p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami žalobcu, zmluvou o sporožirovom účte zo dňa 20.10.2000, zmluvou o vydaní a používaní bankovej platobnej karty zo dňa 20.10.2000, zmluvou o kontokorentnom úvere zo dňa 10.9.2003, všeobecnými obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne a.s., sadzovníkom poplatkov, odstúpením od zmluvy zo dňa 1.3.2013, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 1.4.2014 s doručenkou, prehľadom transakcií, výpisom z úveru, správou Slovenskej sporiteľne a.s., ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Slovenská sporiteľňa a.s. a žalovaná uzavreli dňa 20.10.2000 zmluvu o sporožirovom účte a v ten istý deň aj zmluvu o vydaní a používaní bankovej platobnej karty.

Dňa 10.9.2003 uzavreli tiež zmluvu o kontokorentnom úvere k príslušnému sporožirovému účtu. Dohodnutý bol úverový rámec 10.000 Sk (331,94 Eur) s konečnou splatnosťou úveru 9.9.2004. V článku 1 zmluvy okrem týchto údajov je uvedená aj úroková sadzba 10,85% p.a., úrok z omeškania 26,40% p.a., poplatok za poskytnutie úveru 2% z výšky úverového rámca, poplatok za správu úveru 0,20% z výšky úverového rámca mesačne a úrok z prečerpania 26,40% p.a.

Zmluva sa uzatvorila na dobu jedného roka s tým, že sa predlžuje vždy o dobu jedného roka, ak dlžník neoznámí veriteľovi najneskôr v lehote jedného mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy, že nemá záujem o predĺženie doby trvania zmluvy, maximálne však do dosiahnutia 65.roku veku dlžníka (čl. IV. bod 1).

Zánik záväzkového vzťahu je upravený aj vo VOP Slovenskej sporiteľne a.s. v bode 17. Podľa bodu 17.2 banka je oprávnená odstúpiť od zmluvy, ak klient porušil ustanovenie zmluvy podstatným spôsobom (písm. b/).

Listom zo dňa 1.3.2013 Slovenská sporiteľňa a.s. odstúpila od zmluvy o sporožirovom účte a od zmluvy, na základe ktorej bolo žalovanej poskytnuté povolené prečerpanie. Aj keď Slovenská sporiteľňa a.s. a žalobca nedisponuje doručenkou preukazujúcou doručenie tohto listu žalovanej, žalobca vo svojom písomnom vyjadrení z 18.3.2016 (č.l. 75) potvrdil účinnosť odstúpenia od zmluvy s poukazom na bod 10.3 VOP, podľa ktorého pri doručovaní písomností v poštovom styku sa zásielka považuje za doručeníú v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní.

V odstúpení od zmluvy bola obsiahnutá aj výzva na úhradu pohľadávky banky vo výške 505,12 Eur.

Zmluvou zo dňa 27.3.2014 bola predmetná pohľadávka postúpená žalobcovi, čo postupca - Slovenská sporiteľňa a.s. oznámil žalovanej listom zo dňa 1.4.2014, ktorý bol doručovaný žalovanej, tá si však zásielku neprevzala.

Z výpisu z účtu a z písomného vyjadrenia žalobcu z 11.11.2015 (č.l. 44) vyplýva, že žalovaná realizovala výbery celkovo vo výške 7.557 Eur a jej úhrady v prospech daného účtu predstavovali sumu 7.419,15 Eur.

Predmetnú zmluvu o kontokorentnom úvere je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, keďže nepochybne ide o typovú zmluvu s poukazom na § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Typovou zmluvou podľa citovaného ustanovenia sa rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Základnou črtou spotrebiteľskej zmluvy je to, že je pre spotrebiteľa vopred pripravená a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva uzavretá so žalovanou túto charakteristiku spĺňa.

Novela Občianskeho zákonníka uskutočnená zákonom č. 150/2004 Z.z. účinná od 1.4.2004 zakotvila do nášho súkromného práva právnu úpravu spotrebiteľských zmlúv. Uvedenou novelou bola prebratá i smernica Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, čo je zrejme z ustanovenia § 879g Občianskeho zákonníka. Aj keď Občiansky zákonník účinný od 1.4.2004 v ustanovení § 52 ods. 1 za spotrebiteľské označil len odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti Občianskeho zákonníka a zmluvu podľa § 55 Občianskeho zákonníka, táto okolnosť nevylučuje aplikáciu ustanovení § 53 a 54 Občianskeho zákonníka pri posudzovaní neprijateľných podmienok aj v iných spotrebiteľských zmluvách napr. v úverových zmluvách.

Obchodný zákonník účinný v čase uzatvorenia zmluvy právnu úpravu spotrebiteľských zmlúv a ani právnu úpravu neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách vôbec neobsahoval. Tento právny predpis v širšom rámci súkromnoprávnej úpravy, ktorej základným všeobecným predpisom je Občiansky

zákonník má postavenie predpisu špeciálneho. Ustanovenie § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka priamo ukladá riešiť otázky Obchodným zákonníkom neupravené podľa predpisov občianskeho práva.

V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 853 ods. Občianskeho zákonníka, podľa ktorého občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom a účelom im najbližšie. Vychádzajúc z uvedeného v dôsledku nedostatku inej právnej úpravy neprijateľných podmienok pri úverových zmluvách je potrebné vychádzať z ustanovení § 53 a 54 Občianskeho zákonníka upravujúcich analogický prípad. Inak by sa minula účinkom do nášho právneho poriadku implementovaná smernica Rady č. 93/13/EHS. Uvedené závery vyplývajú z rozsudku Krajského súdu v Prešove 7Co 199/2015-142 zo dňa 19.11.2015.

Nejasnosti v aplikácii Občianskeho zákonníka aj pri zmluvách, ktoré sú uzavreté podľa Obchodného zákonníka sú napokon v súčasnosti už odstránené novelou Občianskeho zákonníka zákonom č. 102/2014 Z.z. účinným od 1.5.2014, ktorou bol doplnený § 52 ods. 2 o nasledovnú vetu: „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“. Súd pritom poukazuje v súvislosti s aplikáciou tohto ustanovenia na právne závery v vyslovené v rozhodnutiach NS SR 3Mcdo 12/2014 zo dňa 21.4.2015, ale aj 8Cdo 313/2014 zo dňa 28.8.2015. V zmysle nich vzhľadom na absenciu prechodných ustanovení sa citované novelizované ustanovenie použije aj na právne vzťahy založené pred účinnosťou spomínaného zákona.

Všetky spotrebiteľské zmluvy majú teda občianskoprávny charakter (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 1Co 154/2014 zo dňa 8.10.2014 alebo Krajského súdu v Trnave 11Co 47/2014 zo dňa 22.10.2014).

Žalobca v žalobe vychádzal z toho, že zmluvný vzťah medzi jeho právnym predchodcom a žalovanou bol ukončený (inak by nebol dôvod dať túto žalobu vzhľadom na charakter kontokorentného úveru, ktorý spočíva v automatickom predlžovaní zmluvy). V texte žaloby síce uviedol, že veriteľ vypovedal zmluvu, ale ako dôkaz predložil odstúpenie od zmluvy. V neskoršom písomnom vyjadrení už sám žalobca uvádza odstúpenie od zmluvy, súd k tomu dodáva, že bez akýchkoľvek pochybností Slovenská sporiteľňa a.s. od predmetnej úverovej zmluvy odstúpila listom zo dňa 1.3.2013 a keďže sám žalobca uvádza, že išlo o účinné odstúpenie od zmluvy, súd nemal dôvod toto jeho tvrdenie spochybňovať. Žalobca uviedol, že list jeho právny predchodca poslal poštou a s poukazom na VOP účinky doručenia nastali tretí deň po jeho odoslaní. Možno teda prijať záver, že účinky odstúpenia od zmluvy nastali niekedy v prvej polovici marca 2013.

Pre posúdenie dôsledkov odstúpenia od zmluvy je dôležité ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Súdy už vo viacerých rozhodnutiach vyslovili názor o nutnosti aplikácie Občianskeho zákonníka či už v otázke premlčania alebo posúdenia odstúpenia od zmluvy pri spotrebiteľských zmluvách (napr. Rozsudok Krajského súdu v Prešove 21Co/116/2013 zo dňa 15.4.2014, 6Co 105/2013 zo dňa 10.12.2013, 1Co 154/2014 zo dňa 8.10.2014, 8Co 15/2013 zo dňa 16.12.2013, 6Co 81/2012 zo dňa 14.2.2013 alebo Krajského súdu v Trnave 11Co 47/2014 zo dňa 22.10.2014). Na podporu tohto záveru možno poukázať aj na uznesenie Ústavného súdu SR I.ÚS 402/2013 zo dňa 19.6.2013, ktorý sa zaoberal sťažnosťou práve vo veci právneho posúdenia odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka pri spotrebiteľskom úvere a považoval ho za ústavne komfortný a preto sťažnosť odmietol. Napokon ako ďalší argument možnosť použiť aj zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a konkrétne § 5, ktorý sa týka odstúpenia od zmluvy o spotrebiteľskom úvere veriteľom v prípade omeškania splátok a pri práve na odstúpenie od zmluvy je pri poznámke uvedený § 48 Občianskeho zákonníka. Vyššie uvedené závery vyplývajú zo skutočnosti, že úprava odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka je pre spotrebiteľa výhodnejšia ako úprava v Obchodnom zákonníku, preto s použitím § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa použije pre tento inštitút § 48 Občianskeho zákonníka. Opäť v tejto súvislosti možno poukázať na už spomínanú novelu Občianskeho zákonníka v zmysle zákona č. 102/2014 Z.z.

Podľa § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení sa teda pri odstúpení zmluva ruší od začiatku (ex tunc) a preto vzťah z nej je potrebné vyporiadať podľa § 457 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Vychádzajúc z ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka žalobca má teda nárok len na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré jeho právny predchodca poskytol žalovanej. Podľa výpisu z účtu a vyjadrenia žalobcu ide o sumu 7.557 Eur. Žalovaná pritom uhradila sumu 7.479,15 Eur, preto rozdiel činí 77,85 Eur.

Vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy súdy s účinnosťou od 1.5.2014 sú povinné ex offa posúdiť aj premlčanie nároku, ako to vyplýva z § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Tak ako už súd uviedol vyššie, aj na premlčanie je potrebné aplikovať občianskoprávnu úpravu, v tomto prípade § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Tento záver vyplýva už zo spomínaného rozsudku Najvyššieho súdu SR 8Mcd0 13/2014 zo dňa 28.8.2015, v zmysle ktorého vzhľadom na ustanovenie § 52 ods. 2 vetu tretiu Občianskeho zákonníka, ktoré sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred účinnosťou tohto ustanovenia je potrebné posudzovať plynutie premlčacej doby v spotrebiteľských veciach vrátane zmlúv uzatvorených podľa Obchodného zákonníka podľa ustanovení Občianskeho zákonníka.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

V dôsledku odstúpenia od zmluvy začala právnomu predchodcovi žalobcu plynúť dvojiročná subjektívna premlčacia lehota odo dňa nasledujúceho po účinnom odstúpení od zmluvy, podľa ustálenia súdu najneskôr od druhej polovice marca 2013 a teda k jej uplynutiu došlo v marci 2015. Keďže žaloba bola podaná až v októbri 2015, súd pre premlčanie nároku žalobu zamietol.

Súd na záver dodáva, že žalovaná mala voči žalobcovi dlh len vo výške 77,85 Eur vzhľadom na posúdenie dôsledkov odstúpenia od zmluvy. Ten istý záver však vyplýva aj z posúdenia zmluvy o kontokorentnom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. opäť v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Ide totiž o zmluvu o spotrebiteľskom úvere s poukazom na §§ 1, 2 citovaného zákona, ktorej náležitosti sú uvedené v § 4 ods. 2. Podľa § 4 ods. 2 písm. g/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere musí byť uvedená aj ročná percentuálna miera nákladov, ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd zastáva názor, že aj pri kontokorentnom úvere je možné vychádzajúc zo základných údajov úveru (s predpokladanou platnosťou rok) stanoviť RPMN. V spornej zmluve nepochybne tento údaj chýba, preto úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, čo opäť vedie k záveru o výške dlhu žalovanej voči žalobcovi rozsahu 77,85 Eur.

Výrok o trovách konania vyplýva z ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. Náhradu trov konania si uplatnil len žalobca, ten však bol v konaní neúspešný a preto mu náhrada trov neprislúcha.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.